

ΥΔΡΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΡΓΑ: ΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΤΑ ΘΕΛΕΙ;

Το θέμα των υδροηλεκτρικών έργων στην Ελλάδα αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα «σκάνδαλα» της οικονομικής ζωής της χώρας μεταφραζόμενο σε δισεκατομμύρια ευρώ και με πραγματικά πολιτικές (όχι απαραίτητα κομματικές) προεκτάσεις.

1. Τα υδροηλεκτρικά έργα είναι έργα πολλαπλού σκοπού (παραγωγή ενέργειας, ευστάθεια συστήματος έναντι black out, αντιπλημμυρικά, άρδευση γεωργικών εκτάσεων, ύδρευση πόλεων και τουρισμός/αναψυχή).

2. Οι θέσεις που μπορούν να κατασκευαστούν τέτοια έργα (τα μεγάλα) είναι περιορισμένες σε κάθε χώρα. Οι ευρωπαϊκές χώρες έχουν καλύψει τις δικές τους θέσεις σε ποσοστά 90-100%. Στην Ελλάδα το αντίστοιχο ποσοστό είναι χαμηλό (περ. 40%).

3. Αυτό σημαίνει ότι η χώρα μας αφήνει ανεκμετάλλευτο να χύνεται στη θάλασσα ένα καύσιμο (νερό) που είναι δωρεάν, δεν μολύνει την ατμόσφαιρα και μειώνει την ενεργειακή μας εξάρτηση.

4. Το συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος του (υψηλού) κόστους κατασκευής γι' αυτά τα έργα απορροφάται από ελληνικές πρώτες ύλες και εργασία. Αφορά δε την πάγια επένδυση και μηδενικό κόστος καυσίμου. Η τεχνολογία μας (ΔΕΗ) είναι ό,τι πιο σύγχρονο διεθνώς.

5. Τα τελευταία χρόνια, το «μπλοκ» των υποστηρικτών του φυσικού αερίου, (εκτός αλλά και εντός ΔΕΗ) έχει καταφέρει να θέσει στο περιθώριο αυτές τις κατασκευές «λόγω του υψηλού κόστους».

6. Το περίεργο είναι ότι ενώ είναι ικανοποιητική η θέση του lobby του ανταγωνιστικού καυσίμου και των διαφόρων μεσαζόντων, δεν είναι καθόλου κατανοητή η θέση των κυβερνήσεων (Υπ. Ανάπτυξης) αλλά και διάφορων οικολογικών οργανώσεων.

7. Η πολιτεία, για να αποφασίσει αν συμφέρει ή όχι η κατασκευή ενός μεγάλου υδροηλεκτρικού, δεν υπολογίζει τις παράπλευρες ωφέλειες και, το χειρότερο δέχεται τιμή ανταγωνιστικού καυσίμου (αέριο) πολύ χαμηλή που δεν έχει καμία σχέση με τη σημερινή πραγματικότητα. Έτσι, τεχνηέντως, βγάζει τα υδροηλεκτρικά αντικοινομικά.

8. Οι οικολογικές οργανώσεις, επειδή οι Ευρωπαίοι, που έχουν κάνει ήδη, «οι έξυπνοι», τα δικά τους, δεν χρηματοδοτούν πια εύκολα αυτές τις κατασκευές με το πρόσχημα των οικολογικών επιπτώσεων, μεγιστοποιούν τις πραγματικές οικολογικές συνέπειες ενός τέτοιου έργου, και βάζουν τα μύρια όσα προσκόμματα. Μέσα στον «κοσμοπολιτισμό» τους φαίνεται ότι προτιμούν μερικούς ακόμα παιδικούς καρκίνους, χιλιάδες άσθματα και πρόστιμα διοξειδίου από τα φουγάρα (όσο και να προσπαθεί η ΔΕΗ δεν υπάρχει μηδενισμός) μπροστά στην εξαφάνιση μερικών ΡΟΖ караβίδων ή τη μετεγκατάσταση ενός οικισμού. Κατοικούν φαίνεται οι περισσότεροι σε προνομιούχες περιοχές που είναι μακριά από θερμικά εργοστάσια ηλεκτροπαραγωγής (Μεγαλόπολη, Κοζάνη).

9. Πόσοι άραγε γνωρίζουν ότι ένα έτοιμο για λειτουργία έργο (Μεσοχώρα), που έχει κοστίζει δεκάδες δισ. δεν αφήνεται να λειτουργήσει εδώ και πολλά χρόνια; Αν αυτό δεν είναι κακή χρήση δημοσίου χρήματος, τότε τι είναι;

10. Σε τι κατάσταση είναι σήμερα το «σεληνοποιημένο τοπίο» στις τεχνητές λίμνες της ΔΕΗ;

11. Τα ενδιαφερόμενα lobby σε αυτό το θέμα είναι διακομματικά και διαχρονικά.

12. Τώρα που οι τιμές των καυσίμων καλπάζουν και οι «αποκλειστικοί προμηθευτές» προβληματίζονται, ίσως είναι καιρός να ξαναδούμε το θέμα. Σε αυτό το διάλογο θα έχουν πολύ χρήσιμα στοιχεία να συνεισφέρουν οι «επίσημοι φορείς».

Το περιεχόμενο, το ύψος και όσα υποστηρίζονται στα κείμενα εκφράζουν τις αντίστοιχες παρατάξεις